

[Steen.]

slag ligger i samme Plan, giver Udtryk for den samme Tankegang, idet han foreslaar at overføre 10 pCt. mere til Sognekommunerne, der saaledes, saafremt dette vedtages, fremtidig vil faa 34,5 pCt. i Stedet for nu 24,5 pCt. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at naar jeg ser paa Sognekommunernes og Amtskommunernes Økonomi, og naar jeg ser paa Vejenes Tilstand i Amtskommunerne og i Sognekommunerne, tror jeg, at den højtærede Minister vilde have handlet rigtigt og forstandigt i at være gaaet endnu noget videre. Personlig vilde jeg være stemt for at dele de 84,5 pCt., der er til Raadighed, lige imellem dem, men jeg erkender, at hvilken Fordeling man her skal foretage, er nu som paa ethvert andet Tidspunkt afhængig af, i hvor høj Grad den Bevægelse, man nu søger at skabe med Hensyn til, at Amtskommunerne skal overtage et større Antal af de Sogneveje, der er af Interesse for den gennemgaaende Færdsel, bliver til noget Landet over. Men jeg gaar ud fra, at det er et Spørgsmaal, vi ogsaa fortsat kan forhandle med hinanden om.

Om Spørgsmaalet Beløbenes Udbetaling enten direkte til Sognekommunerne for det Beløbs Vedkommende, der skal tilfalde dem, eller med to Trediedele direkte og en Trediedel fordelt af Amtsraadet, vil jeg gerne sige, at det har jeg meget nøje overvejet. Der taler meget vægtige Grunde for begge Dele, men jeg er i mine Overvejelser kommet til det Resultat, at det praktisk vil vise sig at være den rigtigste, den forsvarligste, den bedste Løsning, den, alle i det lange Løb vil føle sig mest tilfredsstillet ved, at disse Beløb i deres Helhed udbetales direkte til Sognekommunerne.

Endelig er der Bestemmelsen om en Revision inden 10 Aar. Dér vil jeg straks sige, at det er efter min Mening et for langt Aaremaal at fastlægge en Lovgivning paa som den, hvorom det her drejer sig. Det er naturligvis saa rigtigt, som det af den højtærede Minister er sagt, at der maa være en vis Sikkerhed saavel for Sognekommunerne som for Amtskommunerne for, at de fortsat kan administrere, for, at der vil tilflyde dem Penge fra denne Kilde, men er der nogen, der tvivler om, at det vil blive Tilfældet? Baade det Spørgsmaal, som man jo kan diskutere i Dag uden at have noget virkeligt at

holde sig til om, hvor meget Afgiften i Aarenes Løb vil indbringe, og Spørgsmaalet om Fordelingen under Hensyn til, hvem der efterhaanden overtager Vedligeholdelsespligten, mener jeg, det er rimeligt at overveje paa ny indenfor en kortere Frist end den foreslaaede.

Ud fra disse Synspunkter skal jeg tilsige den højtærede Minister mit Partis velvillige Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse, som vi naturligvis meget maa ønske, alene paa Grund af Overførelsen af de større Beløb til Sognekommunerne, ligesom ogsaa paa Grund af de ikke faa betydelig værdifulde Forbedringer, som Lovforslaget efter vor Opfattelse indeholder.

Duborg: Det er mig en Tilfredsstillelse, at man i dette Lovforslag kommer stærkere ind paa, end man har været tidligere, at de stærkt befærdede Veje skal overgaa fra Sognekommunerne til Amtskommunerne. Jeg tror, at Udviklingen fører med sig, at man maa den Vej frem. Det er en Erfarings sag i Sognekommunerne, at man har Vejstykker, som befærdes saa stærkt, at de nødvendigvis maa undergives en fuldstændig rationel Vedligeholdelse og Anlægsform som Landeveje, da de ellers medfører aarlige urimelig store Vedligeholdelsesudgifter, og man alligevel kun naar til at have Veje af en ringe Kvalitet i Forhold til de store Penge, der anvendes dertil. Jeg tror ikke, at en saadan videre Udvikling af en Overgang af disse Veje til Amtet vil medføre større samlede Udgifter, jeg tror i Virkeligheden, at der vil blive en mere økonomisk Anvendelse af de Penge, som gaar til Vejene, naar disse Veje kommer ind under en saadan rationel teknisk sagkyndig Behandling.

Jeg har tidligere her i Salen ogsaa omtalt dette Forhold, og jeg mener, at man maa lægge megen Vægt paa, at denne Udvikling bliver fremmet, men jeg vil dernæst sige, at der derudover i højere Grad, end Tilfældet er, burde tilstræbes i Vejbehandlingen et Samarbejde mellem Sogneraad og Amtsraad, saaledes at Sogneraadene havde Adgang til for rimelig Betaling at kunne faa teknisk Vejledning fra Amtet ved Vejens Behandling og Lejlighed til at benytte Amtets Materiale i visse Tilfælde, hvor saadant er paakrævet. I